

Γλαύκος Κληρίδης

Οι τελευταίοι μιας γενιάς ιστορικών ηγετών του Ελληνισμού φεύγουν. Σήμερα κηδεύεται στη Λευκωσία ο Γλαύκος Κληρίδης, ένας από τους ελάχιστους *statetsmen* που ανέδειξε η Κύπρος στη σύγχρονη παραγμένη ιστορία της. Ο Κληρίδης ήταν ένας πολιτικός που σε κέρδιζε με την απλότητά του, την προφανή άρνησή του να πάρει τον εαυτό του πιο σοβαρά από αυτό που έπρεπε. Ήταν ένας έξοχος αφηγητής περιπε-

τειών και ανεκδότων που διέτρεχαν όλες τις φάσεις, από τον πόλεμο της ανεξαρτησίας της Κύπρου έως τα πιο πρόσφατα γεγονότα. Διέθετε απaráμιλλο χιούμορ και μια εξαιρετικά ψύχραιμη ματιά στα κυπριακά και διεθνή πράγματα. Ήταν επίσης ένας Κύπριος πολιτικός που ένωθε πολύ άνετα στην Αθήνα, στη συνδιαλλαγή του με τους Ελλαδίτες πολιτικούς. Η έννοια του Ελληνισμού ήταν βαθιά χαραγμένη μέσα του,

όπως και η έγνοια του να μη διαρραγεί ποτέ το λεγόμενο εθνικό μέτωπο.

Ο Γλαύκος Κληρίδης λοιποδρόθηκε όσο λίγοι, όπως και

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

κάθε σύγχρονος οπαδός του πατριωτικού ρεαλισμού. Άκουσε ουκ ολίγες φορές κατηγορίες περί προδοσίας, αλλά στάθηκε όρθιος χωρίς να αλλάξει

στάση και να καμφθεί από τη συνεχή πίεση του περιώνυμου πολιτικού κόστους. Τα γεγονότα τον δικαίωσαν. Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή

Του Αλέξη Παπαχελά

στεύουν ότι η κυπριακή ιστορία θα ήταν πολύ διαφορετική αν είχε ανέλθει πιο νωρίς στην προεδρία. Η ιστορία είναι ασφαλώς γεμάτη από τέτοια ΑΝ και κανείς δεν μπορεί να δώσει μια βέβαιη απάντηση. Το μόνο βέβαιο είναι πως ο Ελληνισμός έχασε έναν σημαντικό εκφραστή του πατριωτικού ορθολογισμού, έναν άνθρωπο που έδωσε μάχες για τα συμφέροντα της πατρίδας του, ζυγίζοντας πάντοτε πολύ καλά τη

διεθνή συγκυρία.

Το «εργοστάσιο» που κατασκεύαζε ηγέτες σαν τον Κληρίδη έκλεισε... πριν από χρόνια, καθώς είναι άλλο να έχει ζήσει ένας πολιτικός πολέμους, εμφυλίου και δικτατορίες και άλλο να είναι ένας «πλαστικός» πολιτικός που μεγάλωσε με δημόσιες σχέσεις και δημοσκοπήσεις. Γι' αυτό και κάθε τέτοιος ηγέτης που φεύγει αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό πίσω του.

Η ΑΥΓΗ

Αυτοί που έχουν το know how της αποστασίας

Αυτοί που έχουν το know how της αποστασίας «Ο Τσίπρας κηρύσσει προσκλητήριο αποστασίας» κραυγάζουν πρωτοσέλιδα «Τα Νέα» και επαναλαμβάνει ο Βενιζέλος, διαστρέφοντας τα όσα είπε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στην «Αυγή» της Κυριακής. Στο κύριο άρθρο της μάλιστα η εφημερίδα κάνει παραλληλισμό με την Αποστασία του 1965.

Προφανώς ο δράστης γυρίζει στον τόπο του εγκλήματος... «Τα Νέα» επιχειρούν να παραποιήσουν τα γεγονότα του 1965.

Η Αποστασία μεθοδεύτηκε από το βαθύ κράτος της Δεξιάς και το Παλάτι, με την υποστήριξη του αμερικανικού παράγοντα. Στόχος ήταν να πέσει η κυβέρνηση Παπανδρέου και να ανακοπεί η δημοκρατική πορεία της χώρας. Επιχείρησαν να σχηματίσουν αλληλέλληλες κυβερνήσεις ανδρικών, με στόχο να μη γίνουν εκλογές. Να μη μιλήσει ο λαός! Και τελικώς άνοιξαν τον δρόμο στη δικτατορία. Τι σχέση έχουν αυτές οι μεθοδεύσεις ανωμάλιας με το καθαρό μήνυμα της Αριστεράς να μην περάσουν τα αντιλαϊκά μέτρα; Ο Τσίπρας ζητεί δημοσίως το αυτονόητο. Οι βουλευτές της πλειοψηφίας να καταψηφίσουν τα μέτρα, τα οποία μάλιστα βρίσκονται εκτός προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση Σαμαρά είχε υποσχεθεί κατάργηση για το χαράτσι στα ακίνητα και τώρα το μοιμοποιεί και το επεκτείνει. Είχε υποσχεθεί επαναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου και τώρα το εφαρμόζει με τη μεγαλύτερη δυνατή κοινωνική σκληρότητα.

Ο Αλ. Τσίπρας ζητεί να μπει φρένο στις αντιδημοκρατικές - αντιλαϊκές κυβερνητικές μεθοδεύσεις, να πέσει η κυβέρνηση και να γίνουν εκλογές. Να μιλήσει ο λαός! Είναι αυτό αποστασία; Στη newspeak του Όργουελ οι λέξεις συνειδητά χάνουν τη σημασία τους. Η κριτική στον σεξισμό βαφτίζεται λογοκρισία, η αναφορά στον κοινωνικό - πολιτικό πόλεμο τρομοκρατία, η αντίσταση των πολιτών βία, η παράκαμψη της Βουλής και του λαού δημοκρατία! Το καταρρέον πολιτικοοικονομικό

σύστημα καταφεύγει στη στρατηγική της έντασης (μέρος της οποίας είναι οι ανιστόρητες και υποβολιμαίες αναλογίες περί αποστασίας), με στόχο να εκβιάσει και να τρομοκρατήσει τον λαό πως έρχεται χάος αν κερδίσει η Αριστερά.

Το σύστημα προσβλέπει μάλιστα στην τρόικα, όπως τότε οι συνωμότες στο Παλάτι. Οι κραυγές περί αποστασίας θ' ακούγονταν ως γελοιοίτητες ενός συστήματος που πανικόβλητο μετράει μέρες. Άλλωστε δυνάμεις του μνημονιακού κατεστημένου έχουν θέσει θέμα αλλαγής της κυβέρνησης, πάντοτε στο πλαίσιο της «τρώικανής νομιμότητας» και πάντοτε χωρίς εκλογές. Μερικές φορές όμως η φάρσα και η τραγωδία λειτουργούν ως εναλλασόμενες πράξεις... Η αστάθεια προβάλλεται ως «επιχείρημα» με στόχο το μνημονιακό κατεστημένο να κερδίσει χρόνο. Και ταυτοχρόνως ενεργοποιεί σενάρια (ή μήπως και πρακτικές;) αντιδημοκρατικών εκτροπών. Οι «σωτήρες» θέλουν να «σώσουν» τον λαό παρά τη θέλησή του.

Πρώτη πράξη για την τρομοκράτηση του «εχθρού λαού» είναι ο εκφοβισμός και ο έλεγχος των κυβερνητικών βουλευτών. Ο συνταγματολόγος Βενιζέλος απαιτεί δήλωση νομιμοφροσύνης. Έτσι εννοεί τη συνταγματική επιταγή της κατά συνείδηση ψήφου των βουλευτών. Φοβάται τον ίσκιό του, τρέμει την αποστασία στην οποία ο ίδιος έχει καταφύγει μετατρέποντας τη δημοκρατική παράταξη σε συνιστώσα της Ν.Δ. Για να είμαστε ειλικρινείς, όχι μόνος του, αλλά και με την ανοιχτή προτροπή και υποστήριξη των κυρίαρχων μίντια, με πιο χαρακτηριστικό το Συγκρότημα.

ΥΓ.: Ο αρθρογράφος του κυρίου άρθρου των «Νέων» δείχνει περίεργη έφεση για την ιστορία. Περιμένουμε να μας πληροφορήσει για τη χούντα και το σύστημα αδίστακτης λογοκρισίας υπό τον Βύρωνα Σταματόπουλο. Έχει ενδιαφέρον εμείς οι «πολιτικώς άπειροι» της σημερινής «Αυγής» να μάθουμε και οι παλαιότεροι να θυμηθούν - πρόσωπα και πράγματα

ΤΟ ΒΗΜΑ

Πού το πάει επιτέλους η τρόικα;

Είναι ακατανόητο το κλίμα διαρκών εμπλοκών που δημιουργούν τα στελέχη της τρόικας στις διαπραγματεύσεις με την ελληνική κυβέρνηση. Σε κάθε νέο γύρο συζητήσεων ανακαλύπτουν και νέα προβλήματα, απορρίπτουν μέτρα που λίγο πριν φαινόταν ότι τα είχαν αποδεχτεί και εγείρουν νέες απαιτήσεις που μεταθέτουν όλο και αργότερα την πιθανότητα μιας συμφωνίας.

Κι όλα αυτά την ώρα που και οι ίδιοι οι δανειστές μας, αλλά και μια σειρά από διεθνείς αναλυτές αναγνωρίζουν ότι η Ελλάδα έχει κάνει μια τεράστια προσπάθεια και ότι έχει ξεπεραστεί κάθε όριο αντοχής της κοινωνίας. Είναι ενδεικτικές οι επιστημονικές της Bank of America που σε ανάλυση της για την Ελλάδα που δημοσιοποιήθηκε χθες επισημαίνει ότι «η δημοσιονομική προσαρμογή που έχει κάνει η Ελλάδα, στο πλαίσιο του προγράμματος, είναι μέχρι στιγμής η μεγαλύτερη που έχει επιτευχθεί σε αναπτυγμένη οικονομία τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, και με μεγάλη διαφορά».

Επισημαίνει παράλληλα ότι «η ύφεση στην Ελλάδα είναι η χειρότερη από οποιαδήποτε άλλη και μπορεί να συγκριθεί μόνο με την Μεγάλη Ύφεση των ΗΠΑ το 1929-1933. Μια σύγκριση με τις μεγάλες κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών δείχνει πως το πραγματικό ΑΕΠ στην Ελλάδα κατέρρευσε πολύ περισσότερο απ' ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση».

Όσες καθυστερήσεις κι αν υπάρχουν - και υπάρχουν πράγματι σε ορισμένους τομείς - δεν δικαιολογούν αυτό το βασανιστικό τρόπο διαπραγμάτευσης, που αντί να οδηγήσει σε λύσεις και συγκλίσεις, αποσταθεροποιεί ακόμα περισσότερο, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, μια βαρύτατα τραυματισμένη χώρα. Την ώρα που οι αγορές - δηλαδή οι πιο σκληροί και ανάλητοι παίχτες της παγκόσμιας οικονομίας, αναγνωρίζουν τα θετικά βήματα που έχουν γίνει με αποτέλεσμα και κάποια κεφάλαια ΝΑ επενδύονται πλέον στην Ελλάδα και οι αποδόσεις των ομολόγων να έχουν φτάσει

στο χαμηλότερο σημείο τους, από τον Μάρτιο του 2010 που ξέσπασε ανοικτά η κρίση, έρχεται η τρόικα με τη στάση της να υπονομεύσει αυτή την προσπάθεια.

Η επιμονή της τρόικας να ανακαλύπτει συνεχώς και νέες τρύπες, να μην αναγνωρίζει ή να υποβαθμίζει τα στοιχεία που παρουσιάζει η κυβέρνηση και να τρενάρει τις διαπραγματεύσεις, αποκλείοντας επί της ουσίας μια συμφωνία μέχρι το τέλος του χρόνου δημιουργεί συνθήκες ασφυξίας και στην κυβέρνηση, αλλά και στην οικονομία. Την ώρα που προσδοκούσαμε μια ανάσα, όχι με νέα δάνεια, αλλά με αναγνώριση τουλάχιστον των ιδιαίτερα θετικών δημοσιονομικών εξελίξεων, απειλούν με τις καθυστερήσεις τους να μας βάλουν μια νέα θηλιά στο λαιμό.

Όσες ενστάσεις όμως κι αν έχουν για την αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης, οφείλουν επιτέλους να κατανοήσουν ότι καμιά διαπραγμάτευση δεν μπορεί να προχωρήσει και πολύ περισσότερο να αποδώσει, όταν η μια πλευρά δεν εμπιστεύεται την άλλη. Είναι καιρός να αντιληφθούν τόσο τα στελέχη της τρόικας, όσο και οι πολιτικοί προϊστάμενοί τους, ότι δεν ζητάμε ούτε νέες διευκολύνσεις, ούτε νέα δάνεια. Μόνο να μας αφήσουν να αποδείξουμε ότι μπορούμε και θέλουμε να τα καταφέρουμε.

MAJESTIC TRAVEL
Το μεγαλύτερο Ελληνικό ταξιδιωτικό γραφείο
ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΝΤΑΖΗ

405 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010
• p. 9281 2288 • e. holidays@majestictravel.net.au